

100 рядків на пам'ять

Юрій Гундарів

Один видатний поет якось зауважив, що справжній вірш це такий, де кожен рядок — вірш. Так, для того, щоб мати уявлення про стан здоров'я, не варто забирати літр крові, іноді досить й однієї краплі. Скажімо, достатньо 123-секундної композиції "Yesterday", щоб зрозуміти, якого рівня музикант перед вами...

Отже, у мене виникла ідея спробувати позбирати на пам'ять такі яскраві рядки, як колись відшукував бурштинові промінчики на білому піску литовської Куршської затоки...

Звичайно, ця справа надзвичайно особиста. І тут йтиметься не про найкращий, геніальний, видатний чи ще якийсь рядок, а просто про такий, що чимось запам'ятався — образністю, оригінальністю чи музичністю...

Притім, це рядки з поезій не лише визнаних грандів, а й тих, хто лише починає свій творчий шлях.

Відкриває цю колекцію рядок із вірша, де справді кожен рядок — вірш:

Я — сам. Вікно. Сніги...
(Павло Тичина)

...трамвай дзеленьком зупинки мітить...
(Мирон Шагало)

Покотилась крашанка до самого неба...
(Марія Дем'янюк)

Я все сказав і витік я словами...
(Анатолій Криловець)

Молився ранок дзвонами церков...
(Олег Завадський)

Вечір - як кровотеча...

(Мар'яна Савка)

...і перший сніг — сльозою на обличчі...

(Ірина Пиріг)

Це прокидання у росі молитви...

(Борис Костиря)

Соснинки тіло золоте...

(Михайло Шевченко)

Не наступайте на любов не наступайте...

(Юрко Покальчук)

...розтане воском лихоліття...

(Ігор Терен)

До неба треба дорости, щоб золотом опастися...

(Юрій Лазірко)

Осінні яблука — застиглий сонцеплід...

(Дмитро Дроздовський)

За юних, за сивих, за новонароджених!

(Олександр Ірванець)

В дні золоті і в ночі срібні...

(Василь Герасим'юк)

Мов свічка воском, скапуючи слізьми...

(Оксана Забужко)

Тичинки днів — пилком рясним на ніс...

(Надія Тарасюк)

Прокидаються десь обійми, одні на двох завжди...

(Юлія Ляхович)

Нотки з неба срібно-чисті...

(Люба Світанок)

Якщо розвіюсь, наче дим...

(Павло Сікорський)

Ненароджені діти від твого і мого кохання...

(Анатолій Ключко)

Бризками сміху виринаєте з моря...

(Іван Потьомкін)

Розтеклись по асфальті полomanі криги слів...

(Марта Шуст)

Кожного ранку, як Лазар - вставай і йди...

(Ірина Заверуха)

Стікає ніч поміж фіранок...

(Юлія Щербатюк)

...білих крил тихоліт, теплосніг...

(Юрко Гудзь)

Літо котить колесо житами...

(Катя Тихонова)

Мій хутір заколихано у сні...

(Марися Іванів)

Мою весну засуджено до страти...

(Володимир Чехівський)

Старий рояль у чорному костюмі...

(Соломійка Бехт)

Лише б не розревітися...бо туш...

(Ганна Осадко)

Високий літній день підвівся в ясне небо...

(Микола Зеров)

В небі я бачу заплакані очі...

(Михайль Семенко)

Спи. Я тебе стерегтиму.

(Катерина Бабкіна)

Цілі зграї людських душ, котрі блукають у міжчассі...

(Андрій Любка)

те чого в тебе немає боліти не буде

(Юрій Іздрик)

Ти площу прочитав, як письменна...

(Юрій Андрухович)

і тиша як пісня розлита молоком по столі

(Андоїй Мирохович)

Давай сьогодні хоч на одну ніч вимкнемо війну

(Дмитро Близнюк)

Лети, мій вороне, лети крізь наш одвічний лютий...

(Володимир Дубовець)

Це місто дихає – крізь тисячі розлук...

(Анастасія Корбет)

Час, як мороз, узори залишив...

(Ігор Павлюк)

Переведіть мене через майдан...

(Віталій Коротич)

Без тебе світ — це тьмавий морок...

(Іван Драч)

...в теплих її кишенях ховались портові дими...

(Сергій Жадан)

Мов скарб старий — цей місяць-білозір...

(Микола Бажан)

Лиця байдужі, неначе стовпи, проминаю...

(Борис Олійник)

Сьогодні кожний крок хотів би бути вальсом...
(Олена Теліга)

Зелені тіні по душі майнули...
(Максим Рильський)

Це моє місто лине...
(Ната Жижченко Онука)

В'яне серце моє од щасливих очей...
(Володимир Сосюра)

якщо Бог і є, він носить форму мого покоління...
(Павло Вишебаба)

І я не чув, як жайвір в небі тане...
(Василь Симоненко)

Слова як сонце сходили в мені...
(Ліна Костенко)

Не любити тебе - не можна...
(Василь Стус)

Біда, що я тебе не можу розлюбити...
(Юрій Рибчинський)

У синьому небі я висіяв ліс...
(Микола Вінграновський)

Навколо мене слова і цілунки...

(Ірина Білик)

Ти випила мою кров і п'яною впала...

(Святослав Вакарчук)

Промінь віри в нас ще не погас...

(Тарас Петриненко)

І ти ростеш, старієш, вмираєш...

(Кузьма Скрябін)

І вся моя любов на них рікою хлинула...

(В'ячеслав Хурсенко)

Ми пишемо майбутнє золотом подій...

(Ярослав Брунько)

Невпинні дні і ночі винні...

(Галина Крук)

Любов довготерпить, любов милосердствує...

(Артур Дронь)

Я — подорожник, прикладайте мене до рани...

(Іван Малкович)

Там тонкокнижжя і сіроножів'я...

(Павло Вольвач)

Дні западають, мов клавіші...

(Анатолій Кичинський)

...з надією народитися вранці...
(Катерина Балашова)

видихаю слова ніби дим
(Андрій Хаєцький)

цілунки легко стають укусами
(Дмитро Лазуткін)

Небо — княжі київські емалі.
(Олег Ольжич)

Не закохуйся в обличчя...
(Богдан Ступка)

Відбилися зорі у воді...
(Олександр Олесь).

Нараз крайнебо від луни багряне...
(Богдан-Ігор Антонич)

Рвуть блискавиці сірих хмар рядно...
(Євген Плужник)

Запеклися на залізі уста іржі...
(Микола Хвильовий)

Тин із пожеж на захід упав...
(Тодось Осьмачка)

День співає — блакитна безодня...

(Євген Маланюк)

Аж колють — тверді груди!

(Юрій Яновський)

Благословенне будь, тепло двох тіл...

(Марта Тарнавська)

Ти по липню вибіжиш у серпень...

(Леонід Кисельов)

Слова — це лиш відлуння биття сердець...

(Олексій Кацай)

Двох ніжностей закоханих двобій...

(Віталій Іващенко)

Гілля черкає літака піднебіння...

(Софія Ленартович)

А з-під землі повиходять поети...

(Ігор Римарук)

Слова мовчання - діянь слова...

(Володимир Базилевський)

Прошу, щоб очі були в очі...

(Анна Волинська)

Я уплетений весь до нитки у зелене волосся дощу...

(Василь Голобородько)

Душа об душу враз спіткнеться...
(Оксана Луцевська)

поспішай. бо скороминуше все під вічним небом.
(Михайло Сидоржевський)

П'ють веселки літа ковтками...
(Оксана Радушинська)

Мовчання — це вир ненароджених слів...
(Юрко Дар)

Розбиває млу світло ліхтаря...
(Марія Бурмака)

Ми різні, наче Фредді з Монсеррат...
(Ілахім)

Лиш викотилось серце із грудей...
(Марія Матіос)

В тім, що ти живий, немає твоєї вини...
(Андрій Хливнюк)

мої руки відірвані проростуть фіалками навесні...
(Максим Кривцов)

Він бачить мною — я його зіниця...
(Роксолана Вірлан)

На циферблаті час ганяє люто стріли...

(Павло Мовчан)